

teret, saa jeg tror ikke, at der er nogen Utværlighed i Forslaget, eller at der kan finde nogen Misforstaaelse Sted.

Scholer: Det ærede Medlem anførte, at jeg skulde have sagt, at man snart vilde blive fjed af saaledes at sælge Græsningen, men det tror jeg ikke, jeg har udtalt; jeg har derimod sagt, at jeg vilde henstille, om man fandt denne Benyttelsesmaade saa ganske rigtig. Jeg veed meget godt, at Amtene sælge Græsningen paa Veiene eller lade Veibetjentene benytte den til Elet, men her er kun Tale om — og det er flere Gange blevet bemærket — de mangfoldige Veie, hvor der ikke kan være Tale om Elet. — Naar det ærede Medlem dernæst berørte min Udtalelse om Hegnspligten, saa vil jeg gjentagende paastaa: Vil man holde saa strengt over Veifreden, som det ærede Medlem syntes at gjøre, saa skal man paalægge Veivæsenet den Hegnspligt, som der er mellem Nabo og Nabo. Det har jeg udtalt; men jeg har maaske ikke udtrykt det saa heldigt, og er bleven misforstaaet af det ærede Medlem. Jeg vil gjentage det. Er der Hegnspligt for Nabo mod Nabo, saa maa man ogsaa paalægge Veivæsenet denne Pligt.

Formanden: Det ærede Medlem udtalte sig ikke om, hvorvidt han har taget sit Underændringsforslag under Nr. 9 tilbage.

Scholer: Jo, jeg skal tillade mig at tage det tilbage og opfordre de ærede Medlemmer til at stemme for Underændringsforslaget Nr. 8.

Formanden: Underændringsforslaget under Nr. 9 er saaledes taget tilbage, og hvis Sagen optager det, er det bortfaldet. (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

Griffen: Jeg vil ogsaa gjerne lægge et godt Ord ind for de Forslag, der ere fremkomne fra Mindretallet i Udvalget, nemlig Underændringsforslaget under Nr. 23 og de dermed i Forbindelse staaende Underændringsforslag under Nr. 5, 7 og 8. Jeg vilde maaske

ikke have havt Mod til at gjøre dette, hvis ikke Forslaget under Nr. 28 var fremkommet fra selve det ærede Udvalgs Side. Det er blevet yttret af flere ærede Medlemmer, at der var en vis Overensstemmelse mellem disse Forslag, men jeg vil tillade mig at paastaa, at der ogsaa er væsentlige Uoverensstemmelser imellem dem. Der er efter min Mening navnlig den Forskjel paa dem, at Forslaget under Nr. 28 vil være langt mere farligt for Veifreden end Forslaget under Nr. 23. Der er med Hensyn til dette sidste foreslaaet saamange Betingelser, forat dets Forfrist skal kunne komme til Anvendelse, at det ikke let vil kunne blive farligt for Veifreden. Der skal jo saaledes gives Tilladelse til den der omhandlede Benyttelse af Veigrøfterne ikke blot af vedkommende Eodseiere og af Veibestyrelsen, men endogfaa af den Mand, som skal holde det paagældende Veistykke vedlige, og, saasnart den indrømmede Frihed benyttes paa en utilbørlig Maade, kunne de samme Personer til enhver Tid høre den. Efter Forslaget under Nr. 28 er der derimod, mine Herrer, ingenfomhelst Bestemmelse, hvorefter den der tilstaaede Frihed hævnes, selv naar dens Benyttelse gaar ud over alle Grændser. Det hedder kun deri, at Bestemmelserne om Optagelse osv. ikke skulle være anvendelige mod den Eodseier, hvis løsgaende Kreaturer ere komne ind paa vindhegnede Veistykker, der gennemskære hans Eod, og, naar altsaa en efterladende og ligegyldig Mand lader sine Kreaturer gaa paa Veien under daarlig Bevogtning og kun fører ringe Tilsyn med dem, saa er der ikke nogenfomhelst Bestemmelse, ifølge hvilken dette kan hævnes. Dette har jeg troet at burde henlede de Herreres Opmærksomhed paa, forat det kunde staa klart for dem, hvilket af de tvende Forslag, der er farligt for Veifreden. Jeg vil gjentage, hvad jeg begyndte med, at skal det overhovedet være tilladt, hvad der indrømmes og tilsigtes ved Forslaget under Nr. 28, saa maa jeg ogsaa indlægge et godt Ord for Forslaget under Nr. 23. Jeg kan godt forstaa Grunden til Forslaget under Nr. 28, idet jeg erkjender, at det er ubehageligt for Eodseierne, som støde op til Veien, at de skulle føre et saadant Tilsyn med deres Kreaturer, at disse ikke kunne komme